

messer. Disse Brandbestemmelser ere altid blevne givne gennem Justitsministeriet efter Forestilling af Ministeriet til Kongen, og jeg indseer derfor ikke, af hvad Grund der skulde gjøres Forandring deri. Den ærede Taler meente, at Grunden til, at Justitsministeriet fremlagde denne Lov, var den, at Ministeriet gjennem de deri foreslaaede Bestemmelser vilde søge yderligere at betrygge det under dets Bestyrelse staaende Brandassuranceelskab mod Tab. Ja, naturligtvis kan jeg ikke nægte, at Hensigten med de foreslaaede Bestemmelser ogsaa er at betrygge mod Tab, der fremkomme ved opstaaende Ildsvaader; men naar den ærede Taler mener, at disse Bestemmelser alene ere bevirkede til Fordeel for det nævnte Assuranceelskab, saa er han aldeles uberettiget til at gjøre denne Slutning. Hvad der ligger til Grund for den Beslutning, Ministeriet har taget i denne Henseende, veed han ikke, og han har aldeles at afholde sig fra at underlægge Ministeriet Motiver til dets Handlemaade. (Tscherning: Jeg afholder mig fra ingen Ting.) Forøvrigt indseer jeg ikke rettere, end at i samme Grad, som det under Justitsministeriets Bestyrelse staaende Assuranceelskab betrygges ved disse Bestemmelser, i samme Grad betrygges ogsaa derved andre private Assuranceelskaber. Der er ved de foreslaaede Bestemmelser ikke sørget mere for det under Justitsministeriets Bestyrelse staaende Assuranceelskab end for andre saadanne Selskaber. Naar den ærede Taler udtalte sig om, at det var let at begribe, at Justitsministeriet

særligt vilde sørge for det under dets Bestyrelse staaende Assuranceelskab, idet Assuranceelskabet affastede forskellige Fordele for Ministeriet, saa maa jeg afvise den Insinuation, som maatte ligge deri. Justitsministeriet har aldeles ingen Fordeel deraf (Tscherning: Jo, det ansætter Embedsmændene.) Det er paa ingen Maade nogen Fordeel at ansætte Embedsmænd (Tscherning: Det er en stor Behagelighed.) Den ærede Taler skulde være i det Tilfælde ofte, at skulle besætte Embeder, han vilde da føle, hvor vanskeligt det er at faae Embederne besatte saaledes, at man selv kan være tilfreds dermed. Justitsministeriet har altsaa, det gjentager jeg, aldeles ingen Fordeel af dette Selskab, og navnlig ikke Justitsministeren personlig. — Naar den ærede Taler dernæst omtalte, at der er viist den lovgivende Forsamling en Haan ved den Maade, hvorpaa Loven af 4de Marts 1857 er bleven benyttet, saa gad jeg vide, hvori denne Haan bestaaer. Man har forholdt sig ganske efter Lovens Bestemmelse ved Tilveiebringelsen af de Forandringer, der ere fremkomne ved Bekfendtgjørelsen af 20de Juni dette Aar. Rigsdagen indrømmede Justitsministeriet at sammensætte et Repræsentantskab, som det skulde være overladt at vedtage Forandringer i Loven af 4de Marts, og at Justitsministeriet og Repræsentantskabet derefter have gjort Brug af denne Bemyndigelse, deri forekommer det, mig aldeles ikke, at der kan siges at ligge nogen Haan mod Rigsdagen.